

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālrūp: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

Nr. 48 (846)

Plekdien, 1956. g. 20. aprīlī

7. gads

Vai sējai viss sagatavots

Sējas laiks strauji tuvojas. Atlikušās nedaudzās dienas līdz šī atbildīgā un lielā darba sākumam jāizmanto ar visu enerģiju un spraudumu.

Rajona kolchozos vēl daudz nepaveikta darba, lai varētu teikt, ka sējai viss pilnīgi sagatavots. Ne mazums tādu sīkumu, kas kopā ņemot var traucēt sekmīgu sējas veikšanu īsā un agrotehniski izdevīgā laikā.

Daļa rajona kolchozu sējai gatavojas labi. Lauksaimniecības arteļi „Zelta vārpa” un dažos citos sēklas materials pilnīgi atbērts un novests līdz izsējas kondīcijai, atremontēti un darbam sagatavoti nepieciešamais inventārs.

Bet ir arī tādi kolchozi, kas aiz nesaprotamiem temslēm nepieļiek visus spēkus sagatavošanās darbiem.

Kolchozā „Sarkanais karogs” (priekšsēdētājs b. Romanovs, agronoms b. Brūveris) nav atremontēti rati, nav papūlējusies iekārtas un sadalīt sējas darbus. Strādājot bez sējas plāna, nenovērsams ir darbu sastrīgums un nelietderīga darba spēka un inventāra lietošana, kas katrā ziņā var beigties ar sējas ieviešanu. Tāpēc par to jāpadomā savlaicīgi.

Vairāku kolchozu brigādēs nav līdz šim vēl noorganizēti posmi, kolhoznieki nezina, kas viņiem būs jāveic un kur jāstrādā. Lauksaimniecības arteļi „Padomju Latvija” (priekšsēdētājs b. Suchinš, agronome b. Strode) pat brigadieriem vēl nav skatīdas sējumu platības un lauksaimniecības kultūru izvietojums. Tas var novest līdz tam, ka tā vietā, lai uzsāktu sēju, nāksies spriest un plānot ko un kur sēt.

Arī mašīnu-traktoru stacijā pavasara sējai nebūt nav viss pilnīgā kārtībā. Vēl dažām traktoru brigādēm nav sastādīti ražošanas uzdevumi, darba plāni un maršruti.

Vairākas brigādes nav gatavas kuru katru brīdi izbraukt uz kolchozu laukiem. Piemēram, 12. traktoru brigādē nav sakārtoti augsnes apstrādāšanas agregāti, nav

nobeigts arī piekabīnām inventāra remonts.

Izvestajā pārbaudē par gatavību pavasara sējai atklātie trūkumi jānovērš nekavējoties. Pirmkārt, jau kolchozu valdēm jāpastedziņa darbs kalvās, ar tādu aprēķinu, lai līdz 25. aprīlim viss inventārs, kas nepieciešams sējas laikā, būtu pilnīgā kārtībā. Inventārs ir pirmais priekšnoteikums, lai darbs veiktos bez traucējumiem un lietderīgi ar visu spraudumu tiktu izmantots darba spēks.

Nekavējoties jāiepazīstina ar ražošanas uzdevumiem komplekso brigāžu brigadierus, posmu vadītājus un kolhoznieki. Lauksaimniecības specialistiem kopā ar brigadieriem posmiem jāterāda sējāmās platības katrai kultūrai, jāpaslāda sējas darbu plāni arī brigādēs un posmos. Katram kolhozniekam jāzina viņam veltamais darbs sējas laikā. Labi jāzina kukuruzas audzēšanas agrotehnika nevien kolchoza vadītājiem darbiniekiem, bet arī katram arteļa biedram. Tas pirmām kārtām ir lauksaimniecības specialistu uzdevums, kas jāveic ar lielu atbildības sajūtu un rūpību.

Kur vēl sēklas materials nav novests līdz izsējas kondīcijai, tas jāveic nekavējoties — līdz 25. aprīlim. Pie kļūm nepieciešami sagatavot grīdas vai brenta paklājus sēklas vadināšanai. Pēdējais laiks arī iegādāties sēklas kodināšanai nepieciešamos līdzekļus un jāuzsāk normālā mitrumā esošās sēklas kodināšana.

MTS direktorijai jāprasa no traktoru brigāžu brigadieriem, lai tuvākajās trijās—četrās dienās viss piekaves inventārs un augsnes apstrādāšanas agregāti būtu sagatavoti darbam. Jāpānāk, lai katrai traktoru brigadei būtu darba plāns un maršruti zināmi katram traktoristam.

Ar visiem spēkiem mašīnu-traktoru stacijas mehanizatoriem, kolchozu valdēm un kolhozniekiem jānovērš vēl esošie trūkumi, jo tikai tad būs iespējams izpildīt 1956. gada ražošanas uzdevumus.

V. I. ĻEŅINA 86. DZIMŠANAS DIENAI TUVOJOTIES

Kopā ar visu Padomju tautu mūsu rajona darbaļaudis, skolas, iestādes un rūpniecības uzņēmumi gatavojas lielai proletariāta vadova V. I. Ļeņina tradicionālajai atceres dienai.

Vairākos rūpniecības uzņēmumos, organizācijās un skolās jau nolasīti referāti par V. I. Ļeņina dzīvi, revolucionāro darbību un viņa vadību socialistiskās Padomju zemes tapšanas periodā.

Rajona partijas komitejas bibliotēkā, rajona bibliotēkas lasītavā, ciemu un kolchozu bibliotēkās noformēti V. I. Ļeņina dzīves un literārās darbības izstādes stendi.

Līvānu rajonā tradicionālais sarīkojums vēlīts 86. V. I. Ļeņina atceres dienai notiks 21. aprīlī Līvānu kultūras namā.

V. Silina

MŪSU RAJONĀ

Sējas laiku sagaidot

Iestājušās pēdējās dienas pirms pavasara sējas lielā darba cēliena. Tās visā pilnībā steidz izmantot lauksaimniecības arteļa „1. Maijs” kolhoznieki.

Nomainīta visa sēklu laboratorijā konstatēta zemas dīgļspējas sēkla. Kolchozs ar sēklu nodrošināts sējas plānā paredzētos daudzumos.

Nepārtraukti, neskatoties uz šķīdņi, tiek vests mēslojums uz sējai paredzētajiem laukiem. Labi šo darbu veic A. Zarāns, M. Onckulis un citi 2. kompleksajā brigādē brigadiers b. Zarāna vadībā. Kolchozs izvedis jau vairāk kā 1100 tonnas mēslojuma.

T. Apse

Ziemājiem dod virsmēslojumu

Lauksaimniecības arteļa „Latgales zieds” biedri uzsākuši masveidīgu ziemāju sējumu virsmēslošanu.

No sniega segas atbrīvojušos ziemājus jau virsmēsloja 15 ha platībā, dodot uz ha pa 1,5 cmt superfosfāta.

Pārorganizētajās brigādēs valda darba trauksme. — Sēju varam sākt kaut šodien, — saka kolchoza priekšsēdētājs b. Bulmeistars. Viņa vārdus apliecina atremontētais inventārs, izsējas kondīcijai atbilstošais sēklas materials un izvēstā mēslojuma daudzums, kas, salīdzinot ar pagājušo gadu, ir astoņas reizes lielāks.

Kolchozā un kompleksajās brigādēs sastādīti sīki pavasara darbu plāni, kuri paredz sēju veikt 12 dienās. Kolchoza vilcējspēks nodrošināts ar barību visam sējas laikam.

Čaklākie pavasara darbos ir 3. kompleksās brigādes ļaudis bb. Bekars Jānis, Mičulis Evalds, Pastars Antons un citi.

A. Leja

Pabeigta elektrostacijas būve

Aizkarpatu apgabals. Nesen pabeigta lielās Tereblas-Rikas hidroelektrostacijas būve, kas dod rūpniecības strāvu Aizkarpatu rūpniecības uzņēmumiem, kolchoziem un MTS.

Celtnieki te veikuši milzīgus zemes darbus. Grūtos kalnu apstākļos pārvietots viens miljons 200 tūkstoši kubikmetru zemes. Vairāku kilometru garumā caur klintīm izrakts tunelis. Tereblas upes ceļā uzcelts augsts aizsprosts. Upes ūdeņi pa tuneli traucas uz Rikas upes hidroelektrostacijas turbinām.

Divu kolchozu sacensība

PAR GATAVOŠANOS PAVASARA SĒJAI

Socialistiskā sacensība un savstarpēja sacensības dalībnieku pārbaude ir ievērojams virzošs spēks tekošo uzdevumu izpildē.

Savstarpējā sacensībā iesaļēgušies lauksaimniecības arteļi „Strauts” un „Brīvais zemnieks”, kuru ļaudis guvusi labus panākumus, gatavojoties pavasara sējai. Kolchozs „Brīvais zemnieks” pavasara sējumiem izvedis mēslojumu 80 procentu no vajadzīgā daudzuma, turpretī kolchozs „Strauts” tikai par 65 procentiem. Jāpiezīmē, ka kolchozā „Strauts” nav ievēroti agrotehniskie noteikumi, kā mēslojuma novietošana uz lauka lielās gubās pārvikšanai. Uz lauka stāvēšanas laikā te aiziet zudumā ievērojams daudzums mēslojuma. Ar minerālmēsliem abi socialistiskās sacensības kolchozi nodrošinājušies simtprocentīgi.

Inventāra remonts abos kolchozos veikts vienādi, tikai kolchozā „Strauts” iegādāts daudz jaunu cik-cak ecēšu un cita inventāra, kas nepārprotami palīdzēs ātrāk un

labāk veikt sējas darbus.

Kolchoza zirgi „Brīvajā zemniekā” sējas laikam pilnīgi nodrošināti ar barību, bet kolchozā „Strauts” tikai par 50 procentiem.

Kolchozā „Brīvais zemnieks” labi noformēta un iedarbīga uzskatāmā agitācija: diagramas, rādītāji, pirmrindnieku pieredzes apraksti un citi. Tas viss nesalīdzināmi slīktāk kolchozā „Strauts”, kur kluba vadītājs b. Gercāns un partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Cvetkovs piegriež mažu vērību šim vispār atzītajam visu darbu veicinošajam jautājumam.

Jāatzīst, ka socialistiskajā sacensībā, gatavojoties pavasara sējas darbiem, pašlaik priekšgalā iet kolchozs „Brīvais zemnieks”, bet nav šaubu, ka turpmākos pavasara sējas darbos abi kolchozi parādis daudz radoša darba piemēru. Kurš kolchozs labāk sagatavojies pavasara sējai, to parādis sējas periods, tas noteiks socialistiskās sacensības uzvarētāju.

E. Vārpa

Spirta rūpnīcas kolektīvs pirmsmaija socialistiskajā sacensībā

Labākos darba rādītājus pirmsmaija socialistiskajā sacensībā ikdienas sasniedz mašīnas tehnologa b. Grasa vadītā brigāde. Šī brigāde jau divus ceturkšņus pēc kārtas ieņem socialistiskajā sacensībā pirmo vietu, plānu izpildot par 150 procentiem.

Čaklākie strādnieki nemīgti pārsniedz darba normas. G. Boreiko agrāk strādāja par transportstrādnieku, tagad viņa apgūvusi raudzētājas specialitāti un savu normu izpilda par 115 procentiem. Raugu gatavotāja b. Maslobot

jēva savu uzdevumu veic par 108 procentiem.

Rūpnīcas labākais šoferis Alberts Krodznieks vienmēr savu mašīnu uztur nevainojamā kārtībā, tāpēc transports darbojas priekšzīmīgi.

Agrākais transportstrādnieks A. Vaivods tagad strādā par kurinātāju un arī ir viens no labākajiem darba darītājiem.

Raitā darbā ar jaunām darba uzvarām Līvānu spirta rūpnīcas kolektīvs sagaida tuvojošos 1. Maiju — Vispasaules darbaļaužu svētkus.

J. Dzenis

PADOMJU DZIMTENĒ

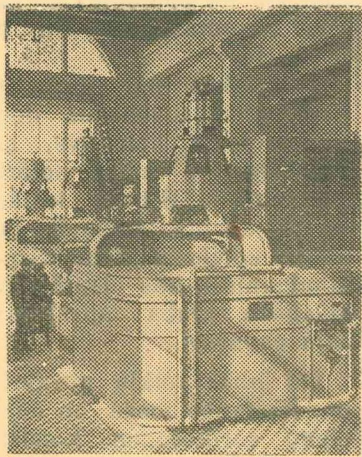
Jauns

šujmašīnas modelis

Charkovas šujmašīnu fabrika savu pirmo produkciju izlaida 1955. gada maijā. Tā bija elektriskā šujmašīna „M-1”. Bet modelim „M-1” vēl bija daudz trūkumu. To nomainīja citi, daudzkārt uzlaboti.

Tagad fabrikas konstruktori izstrādājuši jaunu šujmašīnas modeli „M-4”, kurai ir divi pievadi: elektriskais un rokas pievads.

Fabrika stājusies pie šīs mašīnas seriālveida izgatavošanas.

Attēlā: jaunās HES mašīnu zāle.

TASS fotohronika

No žurnāla „Ogopok”

Par audzināšanas temām

Kā izvēlēties dāvanas

Apdāvina parasti tuvus, mīļus cilvēkus, lai tiem sagādātu prieku, lai apliecinātu savu mīlestību, cieņu un pateicību. Dāvanas tuvína cilvēku attiecības, padara tās sirsniģākas.

Bērni mēdz apdāvināt savus vecākus un skolotājus, vecāki — bērnus.

Ļoti bieži dāvanu izvēlē skolotājiem bērnus ar saviem padomiem atbalsta vecāki. Tomēr jāpiezīmē, ka pēdējā laikā šai izvēlē izveidojušas nevēlamas tradīcijas. Piemēram, 8. martā skolēni savām audzinātājām dāvināja rokas somas, spoguļus, sienas pulksteņus, odekolonu pudeles un citas lietas, kam liela materiāla vērtība. Lai tādu dāvanu nopirktu, jāsavāc līdzekļi no bērnu vecākiem. Protams to veic skolēni paši, taču ne visi vecāki savā budžetā paredzējuši šādus izdevumus un visi bērnam naudu iedot nevar. Rodas nevēlams noskaņojums skolēnu kolektīvā, kas kaitīgi ietekmē kolektīvisma ieaudzinašanu bērnos, traucē pareizu attiecību izveidošanos starp ģimeni un skolu.

Pilnīgi nopejami ir gadījumi, kad atsevišķi vecāki vai vecāku neliela grupiņa ar bērnu starpniecību pasniedz skolotājam dāvanas. Pārējos klases biedrus tas sarūgtina, jo viņi kopējā dāvanā nevar piedalīties.

Veikalā pirktās dāvanas ir mazvērtīgākas arī tajā ziņā, ka tajās skolēni neiegulda nekā sava: ne darbu, ne izdomu.

Skolotājiem šādu dāvanu pieņemšana ir neērti, bet nepieņemšana arī nevar, jo dāvinātāji var apvainoties.

Ar teikto nevar apgalvot, ka ar dāvanu nedrīkst apsveikt ne māmiņu, ne skolotāju, taču jāpiezīmē, ka apsveikšanai jābūt ļoti pārdomātai.

Ko tad dāvināsim? Visskaistākā dāvana kā māmiņai, tā skolotājam ir skolēna teicamas sekmes.

Par skaistu tradīciju kļuvusi puķu dāvināšana skolotājiem pirmajā skolas dienā — 1. septembrī, kā arī kad skolēni pasniedz ziedus savam audzinātājam, aizejot no skolas. Sevišķi skaisti, ja skolēni savam skolotājam vai vecākiem pasniedz pašu audzētus un koptus ziedus.

Atsevišķos gadījumos var pasniegt arī dāvanas, bet tikai tādas, kuras darinājuši paši skolēni, ielikdami tajās savu izdomu, gaumi, darbu, prasmi un sirsniģību.

Ko tad bērni dāvanai var pagatavot? Te bērnu izdomai plaša lauks, piemēram, zīmējumi, veidojumi, rakstu darbi, dažādi rokdarbi u. c.

Izlaiduma klases savam audzinātājam var uzdāvināt glītu albumu, kurā ir ievietotas visas klases skolēnu fotogrāfijas ar parakstiem. Atsevišķā albumā var sakārtot klases skolēni savus labākos zīmējumus, der sakārtot un glīti noformēt visas klases labākos sacerējumus. Šādu dāvanu gatavojot, par to domā viss klases kolektīvs, rūpīgi un sirsniģi pie tā strādā un tas audzinātājam sagādā lielu prieku.

Arī māmiņai vislielāko prieku sagādā bērna paša spēkiem izgatavota dāvana. To var veikt skolā rokdarbu un praktisko darbu stundās, piemēram, izšūt sedziņu, pagatavot rokdarbu kastīti, gaļas āmuru un dēlīti, kā arī citas mantas.

Ko tad dāvināt bērniem? Bērniem vislabāk uzdāvināt kādu skaistu grāmatu, kādu muzikas instrumentu vai arī ko citu, kas ierosina bērniem iniciatīvas attīstību.

Dāvināšana nav izskauzama, taču kā skolotājiem, tā vecākiem jāpadomā, kā palīdzēt mūsu bērniem un jauniešiem izvēlēties dāvanu.

V. Lapa

Audzēsīm amoliņu

Amoliņš ir vērtīga un augstraģija kultura. To izmanto lopbarībai, kā arī zaļmēslojumam. Parasti amoliņu sēj augu sekas pēdējā laukā. Šīs tauriņziežu auge labi pienes pavasara un rudens salnas; tas bagātina augsni ar slāpekli un uzlabo tās struktūru. Mūsu republikā amoliņu pirmo reizi pļauj jūnija vidū vai otrajā pusē. Katrs hektars dod 300—350 centnerus barojošas zaļās masas, kas pilnīgi noderīga ieskābēšanai. Pirms ieskābēšanas bedrēs vai tranšējās amoliņu sasmalcina un sajauc ar rudzu vai platlapju zaļo masu.

Otro reizi amoliņu parasti pļauj pirms labības ražas novākšanas, iegūstot 150—200 centnerus zaļās masas no hektara. Ja amoliņu izmanto zaļmēslojumam, tad to vispirms pieveļ ar veltni un pēc tam iear.

Amoliņš ir labs priekšaug visām graudaugu, rušīnām, jām un tehniskajām kultūrām. Piemēram, Dobeles rajona kolchozā „Komunars” ziemas kvieši, iesēti papuvē, kurā bija iearsts amoliņš, pērn deva 24 centnerus graudu no hektara. Šajā kolchozā amoliņu audzēja arī sēklu iegūšanai. Katra sēklaudzēšanā patērētā izstrādes diena deva artelim 200 rubļus ienākuma.

Kā medus augs amoliņš gandrīz līdzvērtīgs facelijai. Tajā pašā lauksaimniecības arteli „Komunars” drava visu pagājušo vasaru atrādās ziedošos amoliņa laukos. Medus ienesums bija 74 kilogrami no stropa.

Amoliņu lielās platībās sēj Dobeles rajona Lēpina un Molotova vārdā nosauktajos kolchozos un citos lauksaimniecības artelos. Šogad amoliņa sējumi republikā aizņems vairāk nekā 6.000 hektaru.

I. Vorobjevs, Latvijas PSR Lauksaimniecības ministrijas vecākais zootehniķis

Ievērot ugunsdrošības noteikumus

Ugunsgrēki sabiedriskajam un privatajam īpašumam nodara lielus zaudējumus. Nereti tiem par upuri krīt ne tikai sabiedriskās un personīgās materiālās vērtības, bet arī cilvēki.

Ugunsgrēku izcelšanās cēloņus noskaidrojot konstatēts, ka galvenokārt tie izceļas apkures sistēmas nekārtību, ugunsdrošības noteikumu neievērošanas dēļ un it sevišķi bērnu draiskulības rezultātā.

Pašlaik beidzas apkurināšanas periods un laika būs pietiekoši apkures sistēmu remontam. Uzņēmumu un kolchozu vadītājiem, namu īpašniekiem vasaras periodā jānovērš visi trūkumi, kas varētu sekmēt ugunsgrēku izcelšanos. Vislielākā vērība jāpiegriez dūmvadiem bēniņos, lai to tuvumā neglabātos degoši materiāli, lai dūmvadu no mājas koka daļām atdalītu 25 cm biezs nedegošs materiāls vai brīva telpa.

Mūsu rajona kolchozos, uzņēmumos un privātās pilsoņu mājās ļoti daudz nekārtību, kas runā par ugunsdrošības noteikumiem. Piemēram, sakaru un pasta kantora ēkā no sešām apsildāmajām krāsnīm pilnīgā kārtībā tikai divas, bet pārējās pussagruvušā stāvoklī. Aiz krāsnīm tiek kaltēta malka. Kantora priekšniecība Tukīša neredz to, tāpat arī neredz, ka elektriskā iekārta nolaista stāvoklī. Minētie trūkumi ir jānovērš nekavējoties, jo citādi var izsaukt ugunsgrēku.

Oškalna vārdā nosauktajā kolchozā (priekšsēdētājs b. Lejnīks) 7 metru attālumā no cūku kūts dēļu būdā iekārtota virtuve, kur cauru gadu uz atklātas uguns gatavo cūkām ēdenu. Neskatoties uz vairākkārtējiem brīdinājumiem un pat uzlikto sodu, vēl šodien minētās virtuves krāsns dzirksteļu kūļi apdraud kolchoza sabiedrisko īpašumu, bet priekšsēdētājs mierīgi uz to noraugās. Līdzīgs stāvoklis ir arī kolchozā „1. Maijs” un vairākos citos.

Pēdējos divos gados mūsu rajonā ir bijuši gadījumi, kad ugunsgrēki izceļas bērnu draiskulības dēļ, kas rodas bērnu

bezuzraudzības gadījumos. Bieži var redzēt pirmsskolas un skolas vecuma bērnus, spēlējoties ar sērkokiem, uguni, paštaisītiem ugunsročiņiem un dažādām citām ugunsrotāļiem. Sastopami gadījumi, kad bērni spēļojoties no vecākiem smēķē nomaiņas vietā: šķūņos, kūtīs, aiz ēkām, mežā vai uz lauka. Visa rezultātā izceļas ugunsgrēki un bērni netieši ir šo ugunsgrēku iemesls.

Vecākiem jāatceras un nav jāatļauj bērniem spēlējties ar uguni un to radošiem priekšmetiem. Nav jāatļauj, nav jāaicina bērni palīgā kurināt krāsnis, aizdedzināt apgaismojošus un sildāmos aparatus, nav jāatļauj ieslēgt un izslēgt elektriskos apgaismošanas, sildāmos un vārāmos aparatus, jo bērni bieži atstāti bez uzraudzības atkārti sās viņiem zināmās un interesējošās nodarbības, kas rezultātā var beigties ar nožēlojamām sekām.

Tā 1954. gadā Maļenkova vārdā nosauktajā kolchozā „Skrūzmaņos” nodega māja un aizgāja bojā 3 gadus vecs zēns, kas bija atstāts bez uzraudzības pie kurošas krāsns.

1955. gadā kolchozā „Sarkanais karogs” bez uzraudzības atstāts četrus gadus vecs zēns nodedzināja kūti uz šķūni ar lopbarību. Līdzīgs gadījums notika arī Lēpina vārdā nosauktajā kolchozā.

Vsiem rajona iedzīvotājiem, uzņēmumu un kolchozu vadītājiem, namu īpašniekiem un bērnu vecākiem jāzina, ka ugunsgrēku vienmēr vieglāk novērst, izskaužot cēloņus, kas veicina tā izcelšanos, nekā nodzēst. Tāpēc vienmēr laikus jāpārbauda ugunsdrošības noteikumu ievērošana, trūkumi nekavējoties jānovērš.

Bērnu vecākiem, skolām un organizācijām pareizi jāaudzina bērni, jāizbeidz gadījumi, kad vecāki atstāj bērnus bez uzraudzības vienas, bet pēdējiem ir iespēja plekļūt ugunsradošiem priekšmetiem.

Ievērojot visu minēto, mēs likvidēsim nelaimes gadījumus, kas nes materiālos un cilvēku upurus.

G. Daplovs, Līvānu rajona ugunsdzēsēju biedrības inspektors

Vairāk košuma pilsētā

un laukos

Radīt komunistisko sabiedrību, kur visi darbaļaudis dzīvos pārpilnībā, kur būs izzudusi starpība starp fizisko un garīgo darbu, starp darbu un dzīvi pilsētās un laukos, kur iedzīvotāji būs augsti izglītoti, kulturali un ar labi attīstītu skaistuma izjūtu — nav ikdienišķs uzdevums un šo mērķi var sasniegt droša darbīga novatoru tauta — padomju tauta.

Zinātnes vadīts, padomju cilvēks praktiskā darbā pārveido savu dzīvi, ceļ materiālo un kulturalo labklājību, līdz ar to pārveidojas padomju cilvēka morālā seja, pieaug cilvēka tieksme ne tikai pēc iekšējā daļuma, bet arī pēc kulturali skaistas apkārtnes vides, kurā viņš rada materiālās un kulturalās vērtības. Gadu gadā aug un pārveidojas mūsu Dzimtenes pilsētas un kolchozu ciemi, grimdami koku un košuma krūmu kupenās.

Arī mums, līvāniešiem, nopietni jāpadomā un šopava-

sar jāpieliek daudz darba, lai izdalītu savu pilsētu, personīgo māju, kolchozu. Ikviens, kas ir apmeklējis Līvānu 1. vidusskolu, apbrīno un priecējas par ceļu, koku un krūmu krāšņumu, kas ieslēdz baltu skolas ēku. Vai tādu apkārtni nevar ierīkot pie katras rajona skolas, kolchoza ciematā, pie klubiem un personīgām mājām? Saprotams var. Un tas ir jāveic.

Jau laikus par meža un dārzu dienu tuvošanos domā Līvānu MTS kolektīvs, kas arodniecības vadībā nolēmis galvenajā MTS bazē iestādīt ap 300 kociņus. Atsaucību pelna arī kolchoza „Zelta vārpa” komjaunieši, kas ieplānojuši kolchoza kluba apzaļošanu šajā pavasarī.

Lai labāk veiktu apzaļošanu, jāatjauno meža un dārza dienu sarīkošanas komisiju darbs, bet kur tādu nav, jānodibina. Ikvienai iestādei, skolai, rūpniecības uzņemu-

mam, kolchozam jāieplāno savā darbā un jāorganizē sabiedrisko ēku, ceļu un lauku izdalīošanas darbi. Līvānu pilsētas individuālo māju īpašniekiem, it sevišķi tiem, kas beidzamajos gados pabeiguši ģimenes mājiņu celtniecību, jāveic plānā paredzētie apzaļošanas darbi sava apbūves gabala robežās.

Vsiem iedzīvotājiem, iestādēm un organizācijām, it sevišķi milicijas organiem, daudz vairāk uzmanības jāvelti stādījumu aizsardzībai pret neapzinīgiem pilsoņiem, kas posta košuma krūmus. Ikvienam jāatceras, ka nolauzta kociņa vietā izaudzēt jaunu var tikai vairākos gados.

Iekļausimies visi meža un dārza dienu organizēšanā un to sekmīga darba veikšanā, veidosim savu dzīvi un mūsu Dzimteni vēl skaistāku un bagātāku.

A. Kociņš, pilsētas izpildu komitejas priekšsēdētājs

Sabiedriskā īpašuma izvazātājiem jāsaņem pelnītais sods

Kolchozā „Molodaja gvardija” pagājušā gadā eūkkopība nesusi tikai zaudējumus, kaut gan citādi tā ir ienesīga saimniecības nozare. Zaudējumi radās tāpēc, ka cūku fermas pārzine Marija Jauja nolaidīgi veica savus uzdevumus un savu stāvokli izmantoja iedzīvotāšanās nolūkos.

Bez kolchoza valdes rīkojuma un kolhoznieku ziņas M. Jauja izsniedza patvarīgi eūkkopēm premijas, pati sev papēma piecus sivēnus. Pateicoties kolhoznieku modrībai, sabiedriskās mantas izvazātāja tika savlaicīgi atklāta. Ar kolchoza valdes 1956. gada 31. marta lēmumu

M. Jauja no saviem pienākumiem atbrīvota un nelikumīgā premija atgriezta kolchozam.

Fermas vadītājas nolaidības dēļ te radās iespēja ieviesties arī citām neveselīgām parādībām. Cūkkope Darģa Lavrenova sistemātiski piesavinājās kolchoza cūkām izsniegtos miltus. Nesā tos mājās un izbaroja saviem personīgiem lopiem.

Pie cūkkopes mājās atrasti 75 kg nozagto miltu. D. Lavrenova saukta pie atbildības un drīz stāsies Līvānu rajona tautas tiesas priekšā.

A. Uļjanovs, Līvānu rajona milicijas daļas pilnvarotais

Redaktore H. JEROFEJEVA

No 1956. gada 22. aprīļa līdz 30. aprīlim ieskaitot no plkst. 6.00 ikdienas darbosies priekšsvētuku kolchozu tirgus.

Nozaudēto Līvānu spirta rūpniecības caurlaidi № 70 uz Rages A. J. vārda skaitīt par nederīgu.